

[Pürschel.]

zisme er ikke nogen Eksportartikel, det er Kommunismen i Kraft af hele sin Lære. Hver eneste Mand i den russiske Hær sværger paa, at han vil virke for Kommunismens Udbredelse. Rusland er altsaa en Stat, der opfordrer sin bevåbnede Magt til Indgriben i andre Staters Forhold. Kommunismen er et Parti, der i sit Program har Volden som Middel til at komme til Magten. Det er den store Forskel, der er paa disse to Partier. Derfor regner jeg Kommunismen for en langt større Fare end Nazismen, som jeg mener aldrig nogen Sinde vil have Betingelse for at gøre sig gældende her i Landet.

Men nu er der jo fra det kommunistiske Hovedkvarter udgaaet Parole om Enhedsfront, og den har vi set realiseret forskellige Steder. Her under Valgkampen kom der ogsaa en Erklæring fra Kommunisterne om, at de eventuelt vilde være rede til — naturligvis paa visse Betingelser — at støtte Socialdemokratiet, og Hr. Stauning gav det overordentlig diplomatiske Svar, at han havde ikke haft Bud efter Kommunisterne, et Svar, der naturligvis af den store Flerhed blev opfattet som en Afvisning; men i Virkeligheden ikke sagde noget som helst om, hvad man vilde gøre, hvis Situationen kom til at foreligge. Et meget behændigt Svar efter min Opfattelse.

Vi ser denne Enhedsfront realiseret f. Eks. i Frankrig, det har jo været fremhævet her, og dernede er der sket noget overmaade karakteristisk og interessant i Gaar, tror jeg det var, at den fascistiske Organisation, de har dernede, har erklæret, at den vilde være rede til at nedlægge Vaabnene, hvis man fra anden Side vilde gøre det samme. Denne Udtalelse er, synes jeg, overordentlig interessant; for mig bekræfter den den Opfattelse, jeg altid har haft, at disse Organisationer dernede i Virkeligheden var en Slags Nødværge-Garde oprettet mod det i Frankrig meget stærkt truende kommunistiske Angreb. Det er derfor betegnende for, fra hvilken Side Borgerkrigstruselen truer, at det er de fascistiske Organisationer, der erklærer sig rede til at afvæbne under Forudsætning af, at de andre ogsaa afvæbnes.

Se, dér er der en Ting, jeg gerne vil

fremhæve, og det er den, at naar vi her i Landet har en forholdsvis svag Kommunisme, skyldes det ikke blot, at dens Ledere efter min Mening er ret udygtige, men meget mere dette, at vi har et meget stærkt Socialdemokrati her i Landet. Det samme lader sig paa den anden Side iagttage, at de Steder, hvor man har en stærk Konservatisme, en stærk og moderne Konservatisme, som man har det i England f. Eks., dér har Fascismen ganske overordentlig vanskeligt ved at vinde frem. Naar den under Navn af Nazisme vandt saa stærkt frem i Tyskland, skyldtes det utvivlsomt, at de konservative Partier dernede var svage og ude af Stand til at tage Kampen op med Venstrefløjen. Derfor er det en fuldkommen Fejlvurdering af Situationen, naar man fra socialdemokratisk Side, ledet af det, som jeg kalder Nazifobi, tror at finde nazistiske Tendenser i Konservatismen herhjemme. Den stærke, unge Konservatisme, vi har herhjemme, er i Virkeligheden den sikreste Garanti for, at Nazismens Idé ikke vil faa nogen Udbredelse her i Landet, og derfor gør man en daarlig Tjeneste for det, man ønsker at tjene, naar man, saaledes som det stadig gøres fra socialdemokratisk og fra radikal Side, søger at mistænkeliggøre denne Bevægelse. Det er der aldeles ingen Grund til, det er en Bevægelse, der føres paa et ideelt Grundlag og under stærk Fremhævning atter og atter og fra alle Sider af, at Arbejdet gøres paa Lovens Grund.

Thomas Pedersen: Der er under Finanslovdebatten kommet ikke saa faa Klager til Orde fra Landbrugets Side over de daarlige Forhold. Venstre-Talere og konservative Talere har haft mange Ord til overs for de vanskelige Forhold, som Landbruget led under i Øjeblikket, og det kan naturligvis heller ikke nægtes, at der er nogen Grund til alle disse Klager, men jeg synes, at det kan være rigtigt at gøre opmærksom paa, naar de Partier nu sidder ved Babylons Floder og græder over de gode, gamle Tider og over, hvorledes Forholdene er nu i Forhold til før, at der dog ogsaa er andre Mennesker, andre Samfundslag, der er daarligt stillet i dette Samfund. Jeg tænker her særlig paa hele det store Befolkningsslag, som man under eet kalder de arbejdsløse. Arbejdsløsheden virker som en